

του βιβλίου. Με πολύ καλή βιβλιογραφική ενημέρωση, που συχνά καλύπτει και ξενόγλωσσα έργα πρόσφατης παραγωγής εκτός μάλιστα των στενών ορίων της παραδοσιακής προσέγγισης των προβλημάτων, το βιβλίο αυτό αποτελεί σημαντική συμβολή στην αντιμετώπιση ενός επίκαιρου και κρίσιμου ζητή-

ματος. Η συμβολή αυτή είναι ακόμη περισσότερο σημαντική, αφού η ευαισθησία του σ. και η αγάπη του για το παιδί τον υποκινούν συνήθως σε κοινωνικά πρόσφορες λύσεις.

ΘΑΝΑΣΗΣ Κ. ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΥ

ΝΕΣΤΟΡΑ ΚΟΥΡΑΚΗ (Εκδοτ. επιμέλεια)

ΑΝΤΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Βίκοσι εξι μελέτες για τα θεωρητικά της ζητήματα και τις αστοχίες κατά την εφαρμογή της

Σειρά «Ποινικά», αριθ. 42, εκδ. Α. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα - Κομοτηνή 1994, σ. 480

Με τον πιο πάνω τίτλο είδε πρόσφατα το φως της δημιοσιότητας μια άκρως ενδιαφέρουσα και εκτεταμένη συλλογή 26 μελετών που εκδόθηκαν με συντονισμό και επιμέλεια του καθηγητή εγκληματολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών κ. *Νέστορα Ε. Κουράκη* (συγγραφέα και της κλασσικής στο είδος της εργασίας με τίτλο «Βάσεις και τάσεις της συγχρόνου αντεγκληματικής πολιτικής») και έχουν ως κοινό θέμα αναφοράς την αντεγκληματική πολιτική.

Η αντεγκληματική πολιτική, δηλαδή η μέσω της μελέτης και αξιολόγησης των επιστημονικών πορισμάτων υπόδειξη συγκεκριμένων μέτρων, χάραξη κατευθύνσεων και διατύπωση γενικώτερων αρχών που αποσκοπούν στην περιστολή του εγκλήματος, έχει πάρει κατά τα τελευταία χρόνια σημαντική έκταση. Τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι έχει θέσει ποικίλους ειδικώτερους στόχους, κινείται σε πολλά επίπεδα, γι' αυτό και ασκείται από πολλούς φορείς και αναπτύσσεται προς διάφορες κατευθύνσεις. Ήδη το θέμα της αρτιότερης οργάνωσης της αντεγκληματικής πολιτικής βρίσκεται στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος διεθνών κυβερνητικών και μη οργανισμών, όπως ο ΟΗΕ και το Συμβούλιο της Ευρώπης (βλ. *Στέργιου Αλεξάδη*, Εγκληματολογία, Θεσσαλονίκη 1989, σ. 403 - 405 και 410 επ.).

Μολονότι λοιπόν, το ενδιαφέρον για το γνωστικό αυτό αντικείμενο διευρύνεται διαρκώς, εξ όσων γνωρίζομε, δεν έχουν δημοσιευ-

θεί προηγούμενα στην χώρα μας, πάρα ελάχιστες σχετικές μέλέτες. Επομένως η παραπάνω νεοεκδοθείσα συλλογή καλύπτει κάποια μεγάλα κενά στην ελληνική βιβλιογραφία, πράγμα που κατά την γνώμη μας πρέπει να εξαρθεί ιδιαίτερα.

Είναι επίσης ιδιαίτερα αξιοπρόσεκτο ότι το έργο αυτό κατά τρόπο ισομερή περιλαμβάνει τόσο διάφορες θεωρητικές προσεγγίσεις (Α' μέρος, σ. 13 έως 249), όσο και ζητήματα πρακτικής εφαρμογής (Β' μέρος, σ. 251 έως 480).

Από τους τίτλους των 26 αυτών μελετών προκύπτει και το τεράστιο εύρος του αντικειμένου της αντεγκληματικής πολιτικής, είναι δε αξιοσημείωτο ότι πολλές από αυτές αναφέρονται σε σύγχρονους προβληματισμούς που έδωσαν το έναυσμα για υιοθέτηση μέτρων αντιμετώπισης του εγκλήματος πέραν του κλασσικού ζεύγματος «έγκλημα - ποινή», όπως π.χ. η μέθοδος των διευθετήσεων, ή σε προβληματισμούς που αμφισβητούν το σωφρονιστικό μονοπάλιο της πολιτείας (πρβλ. την μελέτη της κ. *T. Ζαννετάκη*, Οι ιδιωτικές φυλακές και τα όρια αμφισβήτησης της λειτουργίας του κράτους).

Μεταξύ των ζητημάτων πρακτικής εφαρμογής που βρίσκονται στην επικαιρότητα και αναλύονται από το παρουσιαζόμενο έργο είναι: η μεταρρύθμιση της στρατιωτικής ποινικής νομοθεσίας (πρβλ. μελέτη κ. *Αδάμ Παπαδαμάκη*), το άκρως ευαίσθητο από πολ-

λέει πλευρές θέμα της εγκληματικότητας των ανηλίκων (πρβλ. μελέτες κ. *Καλλιόπης Δ. Σπινέλλη* και κ. *Εύης Κορμηκιάρη*), η ποινική αντιμετώπιση της λαθρομετανάστευσης και των παραβάσεων των προσφύγων και άλλων αλλοδαπών (πρβλ. μελέτες κ.κ. *Δ. Σπυράκου, Α. Γερουτσάκη* και *Α. Ζιάκα*). Η κατάργηση της θανατικής ποινής με το άρθρο 33 §1 του ν. 2172/93 είναι αποτέλεσμα επικράτησης ανθρωπιστικών αντιλήψεων περί ποινής (πρβλ. μελέτη κ. *Ι. Φαρσεδάκη*), ήδη δε στην κορυφή της κλίμακας των ποινών τοποθετείται πλέον στη χώρα μας η ισόβια κάθειρξη. Τα προβλήματα εφαρμογής της υφ' όρον απόλυσης στους ισοβίως εγκαθείρκτους πραγματεύεται διεισδυτικά η μελέτη του κ. *Ηλία Αναγνωστόπουλου*.

Είναι αυτονόητο (αλλά και ευκταίο) ότι μεταξύ θεωρίας και πράξης, μεταξύ αντεγκληματικής πολιτικής ως επιστημονικού κλάδου και πολιτειακής πρακτικής (νομοθετικής, δικαστικής, εκτελεστικής), πρέπει να υφίσταται ένας διαρκής «διάλογος», δηλαδή

μια διαρκής αλληλεπίδραση. Υπό αυτό το πρίσμα η υιοθέτηση θέσεων του υπομνήματος του καθηγητή κ. *Ν. Κουράκη* με προτάσεις για τον εξανθρωπισμό και εξορθολογισμό του σωφρονιστικού μας συστήματος (βλ. σ. 407 έως 424) από την Βουλή των Ελλήνων (βλ. ειδική πρόσφατη έκδοση με την έκθεση της διακομιματικής κοινοβουλευτικής επιτροπής για την εξέταση του σωφρονιστικού συστήματος της χώρας και των συνθηκών διαβίωσης των κρατουμένων) αποτελεί βήμα προς την ορθή κατεύθυνση για την υλοποίηση σύγχρονης, επιστημονικά εδραιωμένης αντεγκληματικής πολιτικής.

Τα βήματα αυτά είναι άλλωστε αναγκαία, δεδομένου ότι η μελέτη της εγκληματικότητας του ατόμου και η κοινωνική ανάγκη προς ανεύρεση των τελεσφόρων μέσων για την αντιμετώπιση και περιστολή του δεν θα εκλείψουν, ούτε θα παύσουν να διεγείρουν το ενδιαφέρον.

ΚΩΝ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ
Εισαγγελέας Πρωτοδικών

Nέα Βιβλία

M. Καϊάφα-Γκυπάντη: Εξωτερική και εσωτερική αμέλεια στο ποινικό δίκαιο, εκδ. Σάκκουλα, Θεσσαλονίκη 1994, σελ. 325.

Μονογραφική επεξεργασία της αμέλειας στο Ποινικό Δίκαιο, όπως εννοιολογικά διαμορφώθηκε από την πρόσφατη θεωρία και νομολογία. Είναι η τρίτη στο θέμα αυτό μονογραφία, μετά τα έργα των I. Ζησιάδη (Το εξ αμελείας έγκλημα, 1950) και A. Κατσαντώνη (Η αμέλεια εν τω ποινικώ δικαίω, 1963), στην ελληνική βιβλιογραφία. Το βιβλίο διαιρείται σε τρία μέρη: Α' Η εξωτερική αμέλεια, Β' Η εσωτερική αμέλεια και η οριοθέτησή της στο άρθρο 28 ΠΚ, και Γ' Η εσωτερική αμέλεια ως διαθετική έννοια στο ποινικό μας σύστημα. Στο τέλος παρατίθεται ελληνική και ξένη βιβλιογραφία. Πρόκειται για αξιόλογο έργο, που πρωθεί σημαντικά την ποινική θεωρία στο θέμα της αμέλειας και αξίζει να παρουσιαστεί αναλυτικά σε προσεχές τεύχος της «Υπεράσπισης».

N.E. Κουράκη (εκδ. επιμ.): Αντεγκληματική πολιτική, εικοσιεξή μελέτες για τα θεωρητικά της ζητήματα και τις αστοχίες κατά την εφαρμογή της, εκδ. Αντ. N. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1994, σελ. 480. [Σειρά «Ποινικά», αρ. 42].

Πρόκειται για συλλογικό έργο είκοσι επτά συγγραφέων σε θέματα αντεγκληματικής πολιτικής. Οι μισές μελέτες προσεγγίζουν θεωρητικά το χώρο και οι άλλες μισές αναφέρονται σε ζητήματα πρακτικής εφαρμογής. Προτάσσεται εισαγωγή από τον κ. N. Κουράκη, όπου παρουσιάζονται συνοπτικά τα κείμενα του έργου. Όπως είναι φυσι-

κό σε κάθε συλλογικό έργο, οι μελέτες δεν βρίσκονται όλες στο ίδιο ποιοτικά επίπεδο. Υπάρχουν εξαντλητικές ή εξειδικευμένες από εξαιρετικά ενδιαφέρουσα οπτική γωνία και με επαρκή βιβλιογραφική κάλυψη προσεγγίσεις στο θέμα (βλ. π.χ. τα κείμενα των Σ. Αλεξιάδη, σ. 15-62, M. Αναγνωστάκη, σ. 73-95, X. Παπαχαραλάμπους, σ. 151-169, A. Παπαδαμάκη, σ. 305-326 κ.ά.) ενώ δε λείπουν κάποια κείμενα με υπομνηματιστική μονομέρεια, που υποβαθμίζει κυρίως την ελληνική συζήτηση πάνω σε θέματα αντεγκληματικής πολιτικής και χρησιμοποίησης της ποινής ως μέσου ασκησης πολιτικής. Μια συζήτηση, που κάθε άλλο παρά ευκαταφρόνητη είναι, ώστε εύλογα να αξιώνει ο έλληνας αναγνώστης την αποτύπωσή της σ' ένα τέτοιο έργο. Οπωσδήποτε, όμως, το βιβλίο αυτό είναι αξιόλογο — και πρέπει να διαβαστεί — για πολλούς λόγους. Πρώτα πρώτα, γιατί το θέμα βρίσκεται σήμερα (στην Ελλάδα και διεθνώς) στην επικαιρότητα και προκαλεί πάντα αμείωτο το ενδιαφέρον των θεωρητικών του ποινικού δικαίου και των εφαρμοστών του και στα τρία επίπεδα της εμφάνισής του (νομόθετικό - δικαστικό - εκτελεστικό). Έπειτα, γιατί στον τόμο αυτόν δημοσιεύονται κείμενα για πρώτη φορά, ορισμένα μάλιστα πολὺ νέων συναδέλφων, που αποτελούν πράγματι ευχάριστη έκπληξη και μας στέλνουν ελπιδοφόρα μηνύματα για το μέλλον της ποινικής και εγκληματολογικής επιστήμης στον τόπο μας. Τέλος, γιατί ο αναγνώστης μπορεί να βρει πράγματι ενδιαφέρουσες πρωτάσεις, σκέψεις ή και λύσεις για συγκεκριμένα θέματα που τον απασχολούν, αλλά και όχι λίγους σπόρους για να γονιμοποιήσουν τη σκέψη του.

Π. Κατραλής: επιτ. Αρεοπαγίτη, Γνωμοδοτήσεις της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου 1951-1994, Αθήνα, 1994, σελ. 685.

Μετά τη Βασική Νομική Πληροφόρηση (1992) και τη Νομολογία του Αρείου Ηάγου (1993), ο κ. Κατραλής παρουσιάζει στο νομικό αναγνωστικό κοινό και τις Γνωμοδοτήσεις της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου σε πλήρες κείμενο, καλύπτοντας την περίοδο 1951-1994, στην οποία αναφέρονταν και τα δύο προηγούμενα έργα, με αντίστοιχη, βέβαια, κατάληξη εκεί το 1992 και 1993.

Το έργο διαιρείται σε τρία μέρη, που αντιστοιχούν σε τρεις κύκλους θεμάτων: Στο πρώτο μέρος κατατάσσονται οι γνωμοδοτήσεις που αναφέρονται στον οργανισμό των δικαστηρίων με την ευρεία του έννοια και καλύπτουν τα δικαστηριακά επαγγέλματα και τα σχετικά μ' αυτά θέματα (Δικαστήρια, Συμβολαιογραφία, Υποθηκοφυλακεία, Νησιών, Δικηγόροι, Δικαστικοί Επιμελητές, Ληξιαρχεία, Ταμεία, ένσημα και τέλη). Το δεύτερο μέρος περιέχει τις γνωμοδοτήσεις σε θέματα Ποινικού δικαίου (Ποινικού Κώδικα και ειδικών ποινικών νόμων), Ποινικής δικονομίας, Σωφρονιστικού δικαίου και Στρατιωτικής ποινικής νομοθεσίας. Στο τρίτο μέρος περιλαμβάνονται οι γνωμοδοτήσεις σε θέματα Αστικού δικαίου, Πολιτικής δικονομίας, Εμπορικού, Εργατικού, Διοικητικού, Εκκλησιαστικού και Δημοσίου διεθνούς δικαίου. Η μεγάλη χρησιμότητα και σημασία του έργου είναι προφανής και δεν χρειάζεται, βέβαια, να εξαρθεί εδώ. Αξίζουν πραγματικά συγχαρητήρια στον κ. Κατραλή που, ακαταπόνητα, συνέχιζε το τεράστιο έργο καταγραφής του σύγχρονου ελληνικού νομικού λόγου.

Εταιρία Ελλήνων Δικαστικών Λειτουργών για τη Δημοκρατία και τις ελευθερίες: Οι Ελληνικές Φυλακές — από το νόμο στην πραγματικότητα. Πρακτικά του Β' Συνεδρίου της Εταιρίας, εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1994, σελ. 241.

Δημοσιεύονται στον τόμο αυτόν οι εισηγήσεις του Β' Συνεδρίου της Εταιρίας, που

πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα, στις 22-24 Νοεμβρίου 1991, με θέμα της ελληνικές φυλακές. Μερικά από τα επιμέρους θέματα: Φυλακές, φυλακισμένοι και πολιτικό σύστημα (του Π. Καλογεράτου), Ειδικά καταστήματα κρατήσεως νέων και ιδρύματα αγωγής (της Ξ. Δημητρίου-Βασιλοπούλου), Φυλακές και ανθρώπινα δικαιώματα (της Άν. Ζαΐρη), Το δικαίωμα του φυλακισμένου στην προσωπικότητα και η προστασία του (της Θ. Παπαζήση), Φυλακές και AIDS - Προς μια κοινή ευρωπαϊκή πολιτική (της Λν. Περιστεράκη), Ο δικαιοστικός λειτουργός και η εκτέλεση των στερητικών της ελευθερίας ποινών (του Ι. Κατσαμπάνη), Η εισαγγελική εποπτεία στις φυλακές (του Ι. Αγγελή). Στο τέλος του βιβλίου (σ. 239-241) δημοσιεύονται τα πορίσματα του Συνεδρίου για τη σημερινή κατάσταση των φυλακών και τα σχετικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν, με τα οποία δύσκολα θα διαφωνούσε κανείς. Ωστόσο, νομίζω πως οι εισηγήσεις και τα πορίσματα εστιάζονται μόνο στο πρόβλημα των φυλακών καθεαυτό, χωρίς να το συνδέουν με την κατάχρηση της ποινικής καταστολής σε νομοθετικό και δικαιοστικό επίπεδο, όπως κατά τη γνώμη μου θα έπρεπε. Αν, σήμερα, ο υπερπληθυσμός των φυλακών δεν επιτρέπει τη στοιχειώδη πραγματοποίηση της σωφρονιστικής λειτουργίας σ' αυτές, αναγόμενος έτσι σε πρώτο πρόβλημά τους, θα πρέπει — πέρα από τη διαπίστωση του φαινομένου ως υπαρκτού προβλήματος — να αναζητηθούν τα αίτια που τον προκαλούν. Χωρίς προτάσεις για την αντιμετώπιση αυτών των αιτίων, η λύση του προβλήματος δεν φαίνεται να μπορεί να επιτευχθεί.

«Νόμος και Φύση», εξαμηνιαία επιθεώρηση περιβαλλοντικού δικαίου, τεύχος 1/1994, εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα, σ. 366.

Κυκλοφόρησε το νέο περιοδικό για το περιβάλλον και τη δικαιοκή προστασία του με εξαιρετικά ενδιαφέρουσα ύλη. Η συντακτική επιτροπή αποτελείται από τους κ.κ. Σ. Ζησιμόπουλο, Διευθυντή της Ε.Ν.Υ.Ε.Κ., Κ. Μενούδακο, Σύμβουλο της Επικρατείας και Γ. Παπαδημητρίου, Καθηγητή του Πα-

νεπιστημίου Αθηνών. Το πρώτο τεύχος περιέχει μελέτες, επισκόπηση της αναφερόμενης στο περιβάλλον νομολογίας του Σ.τ.Ε., των ετών 1984 ως 1993 (από τον κ. Βάσσο Ρώτη, επίτιμο Πρόεδρο του Σ.τ.Ε.), αποφάσεις δικαστηρίων σχετικά με το περιβάλλον και την προστασία του, επισκόπηση της νομολογίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σε θέματα προστασίας του περιβάλλοντος (από τους κ.κ. Θ. Κατσού-

φρο και Κ. Πώποτα), νομοθεσία για την προστασία του περιβάλλοντος, βιβλιογραφίες και τη σχετική επιστημονική κίνηση. Το περιοδικό με την πλούσια ύλη του και την υψηλή ποιότητα του περιεχομένου του, ξεκινά φιλόδοξα. Αν συνεχίσει έτσι, και παγιωθεί, θα αποτελεί πράγματι κόσμημα για τον ελληνικό νομικό περιοδικό Τύπο.

I. ΜΑΝΩΛΕΛΑΚΗΣ

τηλεόρασης στην καθημερινή κοινωνική ζωή και στην εγκληματικότητα.

γ) Σύγχρονα θέματα λειτουργίας των ραδιο-τηλεοπτικών οργανισμών και πνευματική ιδιοκτησία στον Ελληνικό αλλά και στο διεθνή χώρο.

δ) Πολιτική εξουσία και Μ.Μ.Ε.

Στο Συνέδριο αυτό έχουν προσκληθεί να συμμετάσχουν οι κορυφαίοι εκπρόσωποι του πανεπιστημιακού, δικαστικού, δικηγορικού, δημοσιογραφικού και πολιτικού χώρου.

Το Συνέδριο θα περιλαμβάνει εισηγήσεις, συζητήσεις στρογγυλής τραπέζης, τηλεοπτικές συνεντεύξεις, παρεμβάσεις και συζήτηση με το κοινό. Στόχος ν' ακουσθούν όλες οι αντικρουό-

μενες απόψεις σ' αυτό το τόσο επίκαιρο και αμφιστήσιμενο θέμα. Τα πρακτικά του Συνεδρίου θα εκδοθούν σε τόμο υπό την επιμέλεια του εκδοτικού Οίκου ΣΑΚΚΟΥΛΑ.

Για πληροφορίες και εισητήρια οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθύνονται στην εξής Δ/νση:

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Κολλέγιο Αθηνών

Τ.Θ. 65005

15410 Π. Ψυχικό

και στα τηλ. 6478845-6/22067

στη δίδα Β. Μπούφη

καθώς και στο ΦΛΧ 6478845

Βιβλιοκρισία

N.E. ΚΟΥΡΑΚΗ, Καθηγητού Εγκληματολογίας του Παν/μίου Αθηνών
«ΑΝΤΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ». Εικοσιέξι μελέτες για τα θεωρητικά της ζητήματα και τις αστοχίες κατά την εφαρμογή της.
 ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΝΤ. Ν. ΣΑΚΚΟΥΛΑ, Σειρά: ΠΟΙΝΙΚΑ, τ. 42, Λαζανα-Κομοτηνή 1994, σελ. 480.

Την ώρα που και στη χώρα μας, αλλά και σε όλο τον κόσμο η ανέληση της εγκληματικότητας παίρνει τρομακτικές και επικίνδυνες διαστάσεις (δεν επιτρέπει οι χώρος για την αναζήτηση και ανάλυση των αιτιών), την ώρα που όλοι αγωνιούν για το ιδιαίτερα ανησυχητικό αυτό φαινόμενο, αλλά και την ώρα που και στον τόπο μας (εδώ και αρκετά χρόνια πριν) οι αρμόδιοι επιχειρούν (πάντως μέχρι και σήμερα πολύ δειλά) να βρουν και να εφαρμόσουν κάποιες συγκεκριμένες λύσεις για την αντιμετώπιση του μέγιστου αυτού κοινωνικού προβλήματος, μία ιδιαίτερα αξιόλογη επιστημονική εργασία σχετική με το θέμα αυτό βλέπει ελπιδοφόρα το φως της δημοσιότητας.

Πρόκειται για το σχολιαζόμενο βιβλίο με τον τίτλο «ΑΝΤΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ», το οποίο εκδόθηκε με ιδιαίτερη φροντίδα μόλις προ μηνός στο πλαίσιο της επιστημονικής σειράς με το γενικό τίτλο «ΠΟΙΝΙΚΑ» από τις εκδόσεις «ΑΝΤ. Ν. ΣΑΚΚΟΥΛΑ» υπό τον συντονισμό και την επιμέλεια του Καθηγητού της Εγκληματολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Νέστορα Κουράκη.

Πρόκειται για μια εργασία με άρτια συστη-

ματικότητα και πληρότητα και για ένα γόνιμο και επίκαιρο επιστημονικό πόνημα, το οποίο απευθύνεται βασικά στους αρμόδιους στη χώρα μας για την εις βάθος μελέτη, νομοθετική αντιμετώπιση και πρακτική εφαρμογή της αντεγκληματικής πολιτικής και ειδικότερα για την καταπολέμηση του συνεχώς αυξανομένου εγκλήματος.

Στο βιβλίο αυτό (αποτελείται από 486 σελίδες) περιέχονται είκοσι έξι (26) ειδικές εργασίες αξιόλογων νομικών με εξαντλητική παρουσίαση κάθε θέματος, εμπλουτιζόμενες με τις μέχρι σήμερα διατυπωθείσες θεωρητικές θέσεις (με πλούσια βιβλιογραφική ενημερότητα), την ισχύουσα νομοθεσία και την διαμορφωθείσα νομολογία.

Άξιο ιδιαίτερης προσοχής είναι το γεγονός ότι στο παρουσιαζόμενο έργο αντιμετωπίζονται και σύγχρονα κοινωνικοποιητικά προβλήματα, όπως «η σύγχρονη έξαρση του εγκλήματος της ληστείας σε τράπεζες και οι αδυναμίες της αντεγκληματικής πολιτικής», «η ποινική αντιμετώπιση της λαθρομετανάστευσης στον v. 1975/1991», «Η ποινική αντιμετώπιση παραβάσεων των προσφύγων και άλλων αλλοδαπών από την ελληνική νομολογία», «Η ποινή του θανάτου μετά την κατάργηση της από το άρθρ. 33 του v. 2172/1993» κ.ά. Δεν αναφέρω ειδικότερα τα ονόματα των συγγραφέων των μελετών αυτών για να μην αδικήσω τους υπόλοιπους επίσης αξιόλογους μελετητές και ούτε βέβαια είναι δύνατόν σε μια κατ' ανάγκη περιορισμένη παρουσίαση ενός βιβλίου να μνημονεύσω όλες τις ειδικότερες εργασίες και το περιεχόμενό τους, γιατί και ο χώ-

ρος δεν το επιτρέπει και κίνδυνος χάριν της συντομίας να τους αδικήσω υπάρχει.

Γενικά πρόκειται για μια συλλογική συστηματική προσπάθεια όλων των συγγραφέων να συμβάλλουν στην οργάνωση της αναγκαίας κοινωνικής αντιδραστης κατά του εγκλήματος, δηλ. σε αυτό που καλείται αντεγκληματική πολιτική.

Τέλος, θα ήταν σοβαρή παράλειψή μου, εάν δεν επεστήμαινα και το γεγονός ότι οι περισσότερες από τις μελέτες του βιβλίου αυτού προέρχονται, όπως παρατηρεί στον πρόλογό του και ο Καθηγητής κ. Κονράκης, από νέους επιστήμονες και ειδικότερα ποινικολόγους, οι οποίοι φιλοδοξούν να αντιμετωπίσουν το ποινικό δίκαιο

στην θεωρία και στην πράξη σε αλληλεπίδραση και άμεση σχέση με την κοινωνική πραγματικότητα και μάλιστα θεωρούν ότι στην ενότητα της αντιδράσεως και γενικότερα στο πρόγραμμα της αντεγκληματικής πολιτικής εντάσσονται πλην των καταστατικών μέτρων και τα προφυλακτικά μέτρα κατά του εγκλήματος και πάντοτε βέβαια με σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της αξιοπρέπειας των εμπλεκομένων ως δραστών.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡ. ΦΟΥΣΑΣ
Δικηγόρος-Βουλευτής Ιωαννίνων
πρώην Υπουργός

σιν, τούτο ορίζεται ειδικά), τα πταίσματα κατά το α. 26 § 2 ΠΚ τιμωρούνται πάντοτε, ακόμα δηλαδή και όταν τελούνται από αμέλεια, εκτός αν, κατ' εξαίρεσιν, ο νόμος απαιτεί ρητά την εκ δόσου τέλεση τους. Αυτό λοιπόν που αποποιικοποιήθηκε με την υποβάθμιση του κατ' α. 458 ΠΚ πλημμελήματος σε πταίσμα, επαναποιικοποιήθηκε μέσω της διευρύνσεως της υποκειμενικής υποστάσεως των οικείων εγκλημάτων, αφού πλέον αυτά, ως πταίσματα, θα τιμωρούνται εφεξής και όταν τελούνται εξ αμελείας (και υπό την προϋπόθεση ότι τούτο δεν θα αποκλείεται από ειδική πρόβλεψη στο νόμο). Πρόκειται για μια μοναδική, απ' όσο είμαι σε θέση να γνωρίζω,

ποινικοποίηση δι' αποποιικοποιήσεως! Έτσι στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του πταισματοδοκείου δεν θα υπάγεται πλέον απλώς δι', τι ανήκε σ' εκείνην των μονομελών πλημμελειοδικείων, δημόσιος φαίνεται να υπέθεσεν ο νομοθέτης, αλλά μάλλον η διπλάσια περίπου ύλη! Το κατά πόσον τούτο μειώνει τον συνολικό φόρτο της ποινικής δικαιοσύνης και, κυρίως, το κατά πόσον αποτελεί διακριτικό γνώρισμα σοβαρής αντεγκληματικής πολιτικής επαφέται στον αναγνώστη να το κρίνει.

Με εξαιρετική τιμή,

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΙΒΟΣ

Νέα βιβλία

— Ενημερωτικό δελτίο 11/26 (Ιανουάριος - Ιούνιος 1994) του Ελληνικού Τμήματος της Διεθνούς Εταιρείας Κοινωνικής Αρμόνης, Θεσσαλονίκη 1994, 52 σελ.

— Δικηγορικό βήμα, Περιοδική Έκδοση Δικηγορικού Συλλόγου Χανίων, τεύχος 1/1994.
Κυριαζόπουλος, Κυριάκος: Προστασία πολιτιστικών αγαθών και θρησκευτική ελευθερία. Εκδ. Σάκκουλα, Θεσσαλονίκη 1993, 300 σελ.
Namias, Onnadias, Die Zurechnung von Folgeschäden im Strafrecht (Ο. Ναμία: Ο καταλογισμός της βλάβης από το έγκλημα στο Ποινικό Δίκαιο). Εκδ. Peter Laug, Φραγκφούρτη 1993, 185 σελίδες.

Zairi, Anna: Le principe de la spécialité de l' extradition au regard des droits de l' homme (Η αρχή της ειδικότητας στην έκδοση υπό το πρόσμα των δικαιωμάτων του ανθρώπου). L.G.D.J. Παρίσι 1992, 180 σελίδες.

Παπαδημητρίου, Γιώργον: Η τοπική αυτοδιοίκηση στη σύγχρονη δημοκρατία. Τετράδια Συνταγματικού Δικαίου 23. Εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα - Κομοτηνή 1993, 40 σελίδες.

Χριστακάκου-Φωτιάδη, Καλλιόπης: Η επικαρπία σε επιχείρηση, σειρά: Μελέτες Ιδιωτικού Δικαίου, τ. 2, Εκδ. Αφοί Π. Σάκκουλα, Αθήνα 1994, σελ. 255.

Συστηματική Ερμηνεία του Ποινικού Κώδικα: Σχολιαστές: I. Μπέκας (άρθρα: 117-120 ΠΚ) και Γ.Α. Μαγκάκης και Σ. Παπαγεωργίου-Γονατάς (άρθρα: 336-353 ΠΚ), Εκδοτικός Οίκος Αφοί Π. Σάκκουλα, Αθήνα 1994.

Ιακώβου, Δημητρίου Ν., Η πολιτική αγωγή εις την ποινική δίκην, Διδ. διατρ., Εκδ. Αντ. Σάκ-

κουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1993, σελ. 164.

Μυλωνά, Ιπποκράτη Ι., Πτυχές του τεκμηρίου αιθωρότητας, σειρά: ΠΟΙΝΙΚΑ τ. 43, Εκδ. Αντ. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1994, σελ. 123.

Κουράκης, Νέστωρ Ε. (Εκδ. Επιμ.): Αντεγκληματική πολιτική. Είκοσι έξι μελέτες για τα θεωρητικά της ζητήματα και τις αστοχίες κατά την εφαρμογή της, σειρά: ΠΟΙΝΙΚΑ, τ. 42, Εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλας, Αθήνα-Κομοτηνή 1994, σελ. 480.

Η αντεγκληματική πολιτική, δεν είναι κλάδος που έχει ευτυχήσει στην Ελλάδα είτε κατά το πρώτο, είτε κατά το δεύτερο συστατικό του. Το γεγονός όμως ότι τελευταία αποτελεί ολοένα και περισσότερο αντικείμενο ευρύτερου επιστημονικού ενδιαφέροντος πρέπει να εξαρθεί. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται η έκδοση τού ως άνω συλλογικού έργου, τον πυρήνα του οποίου απετέλεσαν οι εισηγήσεις επιστημόνων και φοιτητών του Μεταπτυχιακού Κύκλου Σπουδών στο Πανεπιστήμιο Αθηνών κατά το θερινό εξάμηνο 1993. Την εποπτεία των μαθημάτων κάθισ και τον συντονισμό και επιμέλεια του συνόλου του έργου είχε ο καθηγητής κ. Νέστωρ Κουράκης. Πολλές από τις δημοσιεύμενες εργασίες πραγματεύονται ειδικότερα ζητήματα αντεγκληματικής πολιτικής, ενώ όλλες αποτελούν καταγραφή των προσωπικών εμπειριών ή των επιστημονικών θεσεών των συγγραφέων τους. Ευχής έργο θα ήταν η συνέχιση αναλόγων προσπαθειών από τους επιμελητή εκδόσεως, στο ενεργητικό του οποίου καταγράφεται για μιαν ακόμη φορά, η σύλληψη και η ολοκλήρωση ενός συλλογικού έργου.